

PREDIKO PRI SACERDOTO

Sankta Johano Maria Vianney

Nun ni venas, karaj infanoj, al sakramento de sacerdoteco. Ŝajne tiu ĉi sakramento neniu el vi rilatas, kaj tamen ĝi ĉiun koncernas. Tiu ĉi sakramento levas homon ĝis al Dio. Kiu estas sacerdoto? La homo, kiu reprezentas Dion, la homo, kiu estas komisiita per la tuta Dia povo. „Iru al sacerdoto,“ diras nia Sinjoro. „Kiel la Patro sendis min, tiel ankaŭ mi vin sendas. Estas donita al mi ĉia aŭtoritato en la ĉielo kaj sur la tero. Iru do kaj disĉipligu ĉiujn naciojn. Kiu vin aŭskultas, tiu min aŭskultas; kiu vin malŝatas, tiu min malŝatas.“

Kiam sacerdoto pardonas pekojn, li ne diras: „Dio al vi pekojn pardonas“. Sed: „Mi pekabsolvas vin.“ Li ne diras: „Tio ĉi estas la Korpo de nia Sinjoro.“ Sed: „Tio estas mia Korpo.“ Sankta Bernardo diris, ke ĉion ni ricevas pere de Maria. Mi ankaŭ povas diri, ke tute ĉion ni ricevas pere de sacerdoto. Jes, ĉiun benon, ĉiujn ĉielajn donacojn. Se ni ne havus sakramenton de sacerdoteco, ni ne havus nian Sinjoron. Kiu Lin metis ĉi tien en tabernaklon? La sacerdoto. Kiu akceptis vian animon ĉe eniro en la vivon? La sacerdoto. Kiu ĝin vivtenas, ke ĝi povu sian pilgrimon fini? La sacerdoto. Kiu ĝin kapabligas, ke ĝi povu antaŭ Dio aperi purigita per la Sango de Jesuo Kristo? La sacerdoto, ĉiam la sacerdoto. Kiu en ĝi denove vekos la pacon? Ree nur la sacerdoto. Ne estas eble ekpensi pri iu boneco de Dio, ke ni dume ne ekmemoru la sacerdoton.

Ĉu ni pekkonfesas al la sankta Virgolino aŭ al iu anĝelo? Ĉu vi de ili ricevos pekabsolvon? Ĉu ili donos al vi Korpon kaj Sangon de nia Sinjoro? Ne, tute ne. La sankta Virgolino ne povas kaŭzi transsubstancigon

de sia Dia Filo en hostio. Eĉ se ĉi tie estus 200 anĝeloj, ili ne povus vin pekabsolvi. Sed male ĉiu sacerdoto, eĉ tiu plej simpla, tion povas: „Iru en paco, Dio pardonis al vi pekojn.“

Ho, kiel grava persono estas la sacerdoto.

La sacerdoto sin mem kaj sian mision tute ekkomprenos nur en la ĉielo. Se ni tion ekkomprenus jam ĉi tie surtere, ni mortus pro Dia timosento kaj amo. La ceteraj Diaj bonfaroj ne estus por nia utilo kaj ne utilis al ni, se ni ne havus sacerdoton. Kion utilis al vi domo plena da oro, se vi havus neniun, kiu al vi malfermus pardonon al la trezoro? La sacerdoto havas ŝlosilon al la ĉielaj trezoroj. Li malfermas pardonon, li estas tiu mastro de bona Dio. Aministranto de liaj valoraĵoj.

Sen la sacerdoto la suferado kaj morto de la Sinjoro Jesuo neniel al ni utilis. Ekriĝardu sovaĝulojn: Kio ĝis nun utilis al ili, ke la Sinjoro Jesuo mortis? Ho, tiel longe ili havos neniun heredparton de la elaĉeto, ĝis kiam al ili ne venos sacerdotoj, kiuj al ili lian Sangon donos.

La sacerdoto ne estas sacerdoto por si mem, li ne pekabsolvas sin mem, li ne donas sakramentojn al si mem, li ĉi tie ne estas por si, sed li ĉi tie estas por vi.

Post Dio la sacerdoto estas ĉio. Lasu dudek jarojn paroĥon sen sacerdoto kaj ili tie adoros bestojn. Se mi de ĉi tie forirus, vi do dirus: „Kion ni ĉi tie en la preĝejo faros? La Sanktan Meson oni ĉi tie ne celebras, nia Sinjoro ĉi tie ne estas, tute simile mi povas preĝi hejme.“

Se iu volas neniigi religion, li komencos per tio, ke li celos sian kontraŭagon al sacerdotoj. Tion tial, ke kie ne estas sacerdoto,

S-ta Johano Maria Vianney

tie eĉ ne estas la Sankta Meso. Kaj tie, kie ne estas la mesofero, tie eĉ ne estas religio.

Se iu dum sonoro de la preĝeja sonorilo vin demandas, kien vi iras, vi diru al li: „Ni iras tien, kie ni ricevos nutraĵon por nia animo.“ Se iu vin demandas, kio estas tiu origita vazo, vi respondu: „Manĝotenejo por animoj.“ Kaj kiu estas tiu, kiu havas ĝian ŝlosilon, kiu zorgas pri bezonuloj, preparas solenan festenon kaj servas ĉe la tablo? „Li estas la sacerdoto.“ Kaj kio estas tiu manĝo? „Tio estas le plej valoraj Korpo kaj Sango de nia Sinjoro.“ Ho, mia Dio, mia Dio, kiel Vi min amegis.

Rigardu tiun grandan povon de la sacerdoto. La sacerdoto per sia vorto transsubstancigas panpeceton je Dio! Tiel li faras pli grandan verkon, ol se li kreus mondon. Se iu dirus: „Sankta Filomena aŭskultas paroĥestron de Ars.“ Jes, certe. Povas lin aŭskulti, ĉar lin aŭskultas Dio.

Se mi renkontus sacerdoton kaj anĝelon, unue mi salutus sacerdoton kaj poste anĝelon. Anĝelo do estas amiko de Dio, sed la sacerdoto estas lia anstataŭanto. La sankta Tereza kisis lokon, kiun trairis sacerdoto.

Se vi ekvidas sacerdoton, vi devus diri: „Li estas tiu, kiu igis min infano de Dio kaj per la sankta bapto malfermis al mi ĉielon. Li estas tiu, kiu min post mia peko purigis, tiu, kiu donas al mia animo manĝon.“ Ĉe rigardo al la preĝejo vi povas diri: „Kio estas en ĝi? La Korpo de nia Sinjoro. Kial Ĝi estas tie? Ĉar la sacerdoto celebris la Sanktan Meson.“

Kiel ĝojegis la apostoloj post resurekto de la Sinjoro Jesuo pro tio, ke ili denove Lin vidis, sian Majstron, kiun ili amegis! La sacerdoto povas havis la saman ĝojon, kiam ajn li vidas nian Sinjoron, kiun li tenas en siaj manoj. Tre ni estimas objektojn apartenantajn al la sankta Virgulino kaj al infano Jesuo, kiuj estas tenataj en Loreto. Sed ĉu ne estas pli valoraj fingroj de la sacerdoto, kiuj tuŝas la plej honorindan Korpon de Jesuo Kristo, kiuj tuŝas kalikon, en kiu estas lia Sango, la ciborion, en kiu estas lia Korpo?

La sacerdoteco estas la amo de la koro de Jesuo. Se vi vidas sacerdoton, ekpensu pri nia Sinjoro Jesuo Kristo.

El. A. Monnin: Predikoj de s-ta Johano Maria Vianney, la paroĥestro de Ars.